

HADİS İLMİNE

GİRİŞ-1

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli Kardeşlerim;

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizi; peygamberimiz, cennete girmemizin ikinci şartı olarak görüyoruz. Bu, Hıristiyanların ve Yahudilerin yaptığı gibi keyiflerine uydurdukları bir peygamberi kiliselerinde veya ibadethane dedikleri yerlerde tören günleri anması şeklinde bir inanç, bir bağlılık değil elbette. Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem bizim ya suyumuz ya havamızdır. Çünkü Allah'a imanımız ya su yerine ya da hava yerine konacak. Peygamber aleyhisselam efendimiz de ikincisi hangisi ise o olacaktır. Peygambersiz kalmak, havasız ya da susuz kalmak gibidir.

Biz, Ümmeti Muhammed'iz -sallallahu aleyhi ve sellem-. Biz Peygamber'imizi Medine'de iyi şeylerle anıp, İstanbul'da, Erzurum'da, Diyarbakır'da camilerde hatırladığımız, ticarete, aile hayatında yer yer unuttuğumuz bir isim olarak asla göremeyiz. Aksi takdirde "hangi Müslümanlık, nasıl bir iman" diye sorgulamak zorunda kalırız. Bu sebeple kıyamete kadar adını Müslüman diye bilen bütün insanların Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi Hıristiyanların ve Yahudilerin peygamberlerine yaptığı gibi değil, ashabi kiramın gösterdiği sadakat gibi görmeleri ve bunu pratikte uygulamaları gerekiyor.

Bu sebeple Ümmet'imizin ilk günlerinden beri Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimize bağlılık, O'na imanın gerekliliği, O'nun emaneti olan hadisi şeriflerle ölçülmüştür. Bir Müslüman, otururken, kalkarken ne kadar hadisle oturup kalkıyorsa o kadar peygamberine bağlı olduğu düşünülmüştür. İlim deyince Müslümanlar bunu anlamışlardır, adamlık deyince de bunu anlamışlardır. Ashabi kiramın -Allah onlardan razı olsun- en güzel örnek diye bilinmelerinin nedeni de budur: kendilerini Peygamber aleyhisselamın önüne koymuşlar, O'nu şablon kabul etmişler, o şablona uydurmaya çalışmışlardır kendilerini.

İleriki dönemde, derslerin ileriki kısımlarında sık sık örnekler göreceğiz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimize sadakatleri, neredeyse aldıkları nefesleri bile O'nun aldığı nefese kıyas edecek hale gelmiştir. Hatta insanın diline gelmesi pek uygun değil ama neredeyse ashabi kiram hani bizim standartlarımıza ölçüldüğünde söylenecek bir söz bu, neredeyse abartmışlar diyeceğiz. Abartmışlar, denecek kadar Peygamber aleyhisselama kendilerini bağlamışlardır.

Gitgide, asırlar mesafeyi büyüttükçe maalesef bu heyecan, bu hararete azalma olmuştur. Bunun böyle olacağını da Sevgili Peygamber aleyhisselam efendimiz biliyordu. Allah bildirmişti. Bu bir tür onun mirasının gitgide ikinci plana itilmesi, biraz önce söylediğimiz gibi camilere, medreselere mahkûm edilmesi veya insanların zevklerinden artan kısmıyla Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme bağlanmaları gibi bir durum ortaya çıktı. Bunu biliyordu, haber verdi. Çünkü diyor ki: "Kim sünnetimin unutulmaya yüz tuttuğu bir zamanda bir sünnetimi ihya ederse ona şu kadar sevap vardır..." Diye başlayan hadisi şeriflerden bir tanesinde şehit sevabı vaat ediliyor.

Bir başka hadiste, zayıf da olsa, yüz şehit kadar sevap vaat ediyor. Bu ileriki döneminde sünnete bağlılığın önemine dair yapacağımız bölümlerde bunu konuşacağız inşallah. Ama şimdiden bilmemizde fayda var ki bir Müslüman'ın veya bir önderin, bir âlimin, bir Allah dostunun, Peygamber'i kendisine şablon gören bir Müslüman'ın unutulmaya yüz tutmuş bir sünneti ihya etmesi,

canlandırması, Hamza radiyallahu anhin Uhud'daki şahadetinden aşağı bir şey değil. Uhud'da şehit olmuş Hamza, şehitlerin efendisi olarak Rabb'ine kavuştu, gitti, şehadetiyle şu şu sonuçlar oldu, bitti. Ama filan asırda unutulmaya yüz tutmuş bir sünnet demek; Peygamber binasından düşmek üzere olan bir tuğla demektir. Nihayetinde Peygamber aleyhisselam efendimiz beş milyon görev verip gitmemiştir bu dünyadan. Saysanız saysanız üç yüz-dört yüz tane sünnet var. Her on yılda bir bunların bir tanesi düşse, kimliksiz bir İslam, şahsiyeti Peygamber'le ayarlanmamış bir Müslüman ortaya çıkar sonunda. Tıpkı Hıristiyanlar ve Yahudilerin Musa aleyhisselama, İsa aleyhisselama yaptıkları gibi. Giderdiler peygamberlerinden kalan bizim deyimimizle sünnetleri, İsa aleyhisselamın, Musa aleyhisselamın öğrettiği kimliği, mü'min kimliğini bir, bir, bir, bir düşürdüler. Sonunda kiliseye rüşvetini veren, iyi dindar olacak kadar, zina yaptığı halde papaz kendisini affettiği için, kumar oynadığı halde, papaz kendisini oynadığı kumarı helal ettiği için yine ölüp bir mezarlığa konduğunda İsa onu bekliyor, "tanrının iyi kulu" diye bilinen biri olabildi. Nereden kaynaklandı bu? Tuğlaları sökülmüş bir mabet ortaya çıktı. Çatısı yok, kubbesi yok. Bir bir tuğlalarını Hıristiyanlar ve Yahudiler söktüler.

Her kaybolan sünnet, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin izi unutulmuş her hatırası, bir misvak olan odun parçası bile olsa bu, sonunda iki asır sonra, üç asır sonra Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem oturtmak istediği kimliğin kaybolması anlamına geliyor. Bunu bir sünnetle biz göremeyebiliriz ama kuş bakışı bakıldığında, üç asır, beş asır, on asır, yirmi asır, belki beş yüz asır belki birden gördüğünde Allah belki kuş bakışı olarak projenin çok kötü bir şekilde bozulduğunu, yapının bir tuğla kaybettiğini ve bu bir tuğlanın kubbeyi çökertebileceğini görüyor Allah.

Bunun için de bir sünnetin unutulması, bir sünnetin kaybolmasını biz "farz değil, vacip değil" diye yorumlarken Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bir şehit, yüz şehitle ancak bedeli ödenebilecek kadar ciddi bir iş görmektedir. Bunu sebeple bütün asırlarda samimi çalışan, gayesi; grubunu, tarikatını, cemaatini, kliğini ihya etmek değil, Resûlullah canlandırmak olan bütün âlimler, davetçiler sünnetle yola çıkmışlardır. Sünnetle yola çıkan bütün âlimler de diğer âlimlerden fazla tepki görmüşlerdir. Çünkü yaraya bizzat müdahale etmek istemişlerdir. Bir tarikatı, bir grubu, bir anlayışı, bir cemaati canlandıranlar ise o tepkiyi görmemişlerdir. Çünkü onlar hastayı klimalı bir odaya koyup ilaç vererek tedavi etmeyi denemişlerdir. Hak-batıl açısından değerlendirmiyorum bunu. Ama sünnete direk müdahale edenler, bir sakal konusunu ele alanlar, misvak konusuna yoğunluk koyanlar, bu yaptıkları işle bizzat kanayan yaraya hemen cerrahi müdahale yaptıkları için, "ne yapıyorsun, aşırı gidiyorsun" ithamı ile muhatap olmuşlardır, Ahmed bin Hanbel bunlardan bir tanesidir.

"Filan sahabi çok şiddetliymiş" dediğinizde Ebu Zer ismi ne kadar hatıralarda kalıyor? Siyasi bir kimliği yok, yöneticilik yapmamış ama Ebu Zer'i bütün Müslümanlar biliyor, Huzeýfe'yi bütün Müslümanlar biliyor. Çok kısa bir zamanda vefat etmiş, çok uzun Müslüman yaşamamış, çok uzun Peygamber aleyhisselama yaşamamış olduğu halde Huzeýfe deyince bütün Müslümanlar biliyor çünkü sünnet tiryakisi. Hep cerrahi müdahale yapmış. Çıban gördüğü yere parmağını basmış hemen. Parmağını basınca da en çok dikkat çeken olmuş. Ahmed bin Hanbel'den, Ahmet Faruk Es-Serhendî yani İmamı Rabbanî'ye varıncaya kadar hangi âlim bizzat sünneti önüne koyarak çalışma metodu ayarladıysa kendisi için en çok dikkati o çekmiştir. En büyük yardımı da Allah'tan o görmüştür, çok ciddi sonuçlar elde etmiştir ama ciddi ithamlara da uğramıştır. Çünkü şeytanın gaflet enjektesine karşı en ciddi yatırımı, en ciddi tedaviyi, pansumanı onlar yapmışlardır, yapmak istemişlerdir. Allah hepsinden razı olsun. Dinimize sünnetinden, fıkından, tarikatından vs. ne kadar nerede kim hizmet ettiyse Allah ondan razı olsun, ölenlerine rahmet eylesin, yaşayanlarına da nusret eylesin.

Şimdi Kardeşler;

Bütün asırlarda sünnet bu perspektiften bakıldığında “din” demektir. Ümmet çöktüyse sünneti kaybettiği için çökmüştür ya da sünneti bir köşesinden tutup diğer köşesini ihmal etmiştir. Teheccüde kalkmayı Müslümanlığın en büyük şartı olarak görmüştür; cihat edip aziz kılmayı unutmamıştır. Dengeli olmak ise en büyük sünneti zaten. O teheccüde sabaha kadar kalkmayı en büyük görev bilen, bunu müritlerine, ihvanına şiddetli bir şekilde aşıl原因an, teheccüde kalkmayanlar protesto edip görüşmeyecek kadar teheccüdü önemseyen birinin, teheccüt namazını sabaha kadar kılını protesto ettiğini Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: “sen, sabaha kadar namaz kılacağım diyorsun ama benden değilsin, uzak dur” dediğini unutmuyor. Çünkü sünnet, teheccüt namazı kılmaktır, sabahleyin cihat etmektir, Kur’an okumaktır. Anaya, babaya iyi davranmaktır, eşinle iyi geçinmektir, çocuk yetiştirmektir ve bunların hepsini dengede yapmaktır sünnet.

Fettegillahe mestetatüm dür sünnet. Herkes kapasitesi kadar, kudreti kadar Allah’tan korkacak, kulluğunu bu şekilde yapacak. Bu sebeple bütün asırlarda sünneti orijinal şekliyle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin emanet ettiği şekilde yaşamak yani bir sünneti alıp öbürünü ihmal etmeden, bütün sünnetleri dengede tutarak uygulayabilmek, sünneti her asırda en önemli cihat konusu olmuştur. En önemli ibadet olmuştur.

Asrımızda gelişen teknoloji küfrün münafıklaşması sonucu, alenen savaşıma yerine Müslümanların iç dinamizmini bozacak çalışmalara yönelmesi yani Haçlı Ordularının yerine internet ordularını salmış olması Müslüman nesillerin şehvetler başta olmak üzere tarumar oldukları bir hercümerç içerisinde alabora olmuşluk içerisinde buldukları bu dönemde kardeşler, belki de Medine’ye hicret eden ashâbı kiramdan neredeyse daha fazla sünnet dengesine muhtacdır. Filan tespihatı beş yüz defa yapmak sünnettir. “Yeri geldiğinde o tespihatı bırakıp anne-babaya hizmet etmek, eşinle gidip bir parkta hava almak o sünnetten daha önemli bir sünnettir” şuuru bu zamanda kaybolmuştur.

Müslümanlar iki türlü sıkıntıyla karşılaşmışlardır. Birincisi; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin ikaz ettiği sünnetin artık depolara kaldırıldığı dönem olması gibi bir afetle karşılaştı Müslümanlar. Bu afetlerin afetiydi şüphesiz, korkunç bir afet bu. Yok sayıldı. Müslümanlar istihza edecek hale geldiler sünnetle. Çok hayâ ederek Müslüman gençler olarak, hanım kızlarımız Müslüman, tesettürlü hanımlar olarak onların yanında bu örneği vermektan hayâ ediyorum, bunun için de özür diliyorum ama bu yaşadığımız toplumun ne halde olduğunu ve sünnetlerin ne hale geldiğini anlamak için başka daha canlı bir örnek şu anada aklıma gelmedi. Dikkat ediniz kardeşler, bir Müslüman’a sakal Resûlullah’ın en önemli sünnetlerinden birisidir. Çok önemlidir, hatta bu Ümmeti Muhammed’in söz birliğiyle farz düzeyinde bir sünnettir. Çok önemlidir. Efendimiz’in emri çok açıktır: “müşriklere benzemeyin, sakalınızı uzatın” çok açık. Mazeret olur vs. olur, tıbbi bir gerekçeden, siyasi bir gerekçeden dolayı Müslüman sakal bırakamaz ayrı o. Namazı da kılamayabilir Müslüman, hacca da gidemeyebilir. Hacdan da önemli değil sakal. Ama kıyamet gününe kadar “Muhammedun Resûlullah” diye iman eden hiçbir mü’min karısına sorup sakal bırakmaz. Bir mü’min “sakal bıraktın eşinden izin aldın mı” diye espri bile yapamaz.

Hiçbir Müslüman’ın eşi, karısı, kızı Resûlullah’tan değerli değildir sallallahu aleyhi ve sellem. Ama ben çocukluğumdan beri, hafızlık yaptığım beş yaşındaki günlerimde duyardım, şimdi fetva olarak insanlar soruyorlar, arşivimde duruyor. Müslüman hanımefendi “hoca efendi size bir şey soracağım” diye mail gönderiyor. “Eşim benden rızamı almadan” diye başladı. “rızamı almadan bir

daha evlendi" gibi zannediyorum ben onu "rızamı almadan sakal bıraktı, kesmesi gerekir değil mi" diyor. Espri olsun diye değil, bir iman tazelemek gerektiği için "siz hangi mezhepsiniz, Müslüman mısınız" diye sorduğumda bağlı olduğu tarikatı söyledi. Demek ki sıradan bir Müslüman da değil, ehli tarik bir Müslüman. Ama "Müslüman mı" sorusu ciddi bir soru burada.

Bakınız! Sakal kesmek küfür değil, kâfir olmaz sakal kesen. Ama bir Müslüman, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin sünnetini eşine sormayı, çocuğuna sormayı, patronunu sormayı düşünebildiği zaman biz de "Müslümanlık nerede" diye düşünürüz. Ümmetimiz, bu afete yakalanmıştır. Dedik ki iki risk var. Sünnet açısından Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin emaneti açısından iki risk var:

Birincisi; sünnet yok sayılabildi. Farz değil, vacip değil. Hiç önemli değil, der gibi oldu. Bu neye benziyor biliyor musunuz kardeşler, bu benzetme? İnsan ne ile yaşıyor? İşte kalp, beyin. Tamam, doğru kalp ve beyinle yaşıyor. İnsanın herhangi bir parmağı koptuğunda ölmez. Çünkü parmak veya dış organlar hayatî değildir insanda. Ama herhangi bir insanın arkadaşlar, paslı bir çivi parmağına değdiğinde gerekli tıbbi tedbirler alınmasa altı ay sonra mezara girer. Parmak öldürücü değil ama parmaktan giren bir mikrop öldürücü. Sünnet; farz değil, adı sünnet zaten. Yapmak da farz değil ama sünnete tazim bu, Resûlullah'ın hatırası olarak görmek budur. Hayatî değil, hayata son veriyor. Kalp gibi değil, beyin gibi değil ama hayata son veriyor, verebiliyor. Bir bu sıkıntımız var.

İki; bir dengesizlik. Sünnetlerden birini abartmak, bir sünneti bütün sünnetlerin yerine koymak. Mesela; en basitinden yine sakaldan devam edelim: Sakal bırakması bir Müslüman'ın sünnet. Sakal bırakıyor ama sakal bırakan bir Müslüman giybeti bırakamıyor. Sakal bırakıyor, yalanı bırakamıyor. Sakal bırakıyor, sigarayı bırakamıyor. Sakal bırakıyor, zikredemiyor. Bir sünnete sarılıyor o sünnetin aslında ölü doğmasını sağlayacak kırk tane yanlış iş, bidat ihdas ediyor.

Bu sebeple; biz mü'minler olarak gerek birinci ve gerekse ikinci sıkıntıda mü'minler olarak hepimiz oturup Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin sünnetini bir Ebubekir, bir Ömer, bir Ali, bir Osman ciddiyetinde yeniden yaşama, diriltme mücadelesi yapmak zorundayız. Bu sebeple biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin Sünneti'nin, peygamber kimliğinin bize aktarıldığı cümleler demek olan hadisi şeriflerle diriliş mücadelesine girmek zorundayız. Hadisi şeriflerle dirildiğimiz zaman, hadislerin etrafında toplandığımız zaman şucu bucu olmaktan kurtuluruz, Resûlullahçı olmak da yok bu dünyada zaten. Çünkü mü'minsin, Müslümansın. Mü'min, Müslüman olduktan sonra kimsece olmak gerekmiyor bir daha. Hadisi şeriflerin eksen olmadığı hangi çatının altında toplanırsak toplanalım bir şeyci olacağız. O şeci olduktan sonra da orjinal sahabi kıvamında yaşamak mümkün değil. Ya bizi Resûlullah toplayacak bütün asırlarda sallallahu aleyhi ve sellem, onun hadisi şerifleri bize yön verecek, ya da o hadisleri kendine göre alıp yorumlamış a, b isimli bir şahıs bizi etrafında toplayacak. C,d isimli şahıslar da başkalarını toplayınca Müslümanlar fırka fırka olacaklar bu sefer.

Bunun için sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Ümmet'inde ilerdeki derslerde gelecek başlıklardan bunlar henüz biz giriş bölümündeyiz. Ümmet'inin gelecek dönemlerinde büyük bölünmeler, parçalanmalar, ayrılıklar olacağını haber vermiş bir konuşmasında. Sahabi: "Bize o zaman ne tavsiye edersin ya Resûlullah?" Diye bizim adımıza sormuşlar âdeta. Çünkü onların dönemine ait bir sıkıntı değil bu. Buyurmuş ki: " Size ben ve ashabımın sünnetine sarılmanızı tavsiye ederim." Gruplaşmaya karşı İslam'da birlik konferansları vermenin hiçbir manası yoktur. "Şu şekilde birleşelim" sözü de vakit israfıdır. Hadis okumak, hadisle yeniden dirilmekten başka bu Ümmet'in çaresi yoktur. Çünkü çocuklarını diri diri toprağa gömecek, babalarının karılarıyla evlenecek kadar vahşileşmiş

insanları bu Sünnet, bu hadisler adam yerine koyup Cebrail'le yarıştırdı. Kur'an ve Sünnet ölü gibi insanlardan meleklerden daha değerli insanlar çıkardı.

Bugün Ümmet, şahıslar etrafında toplandığı zaman sadece mevcut sıkıntısına bir sıkıntı daha ilave eder. Ama becerip ashabi kiramın toplandığı sünnet ve onların parçalanmış şekli olan hadisi şeriflerle toplandığı zaman ana çatıda toplanmış olur. Oksijen çadırında değil, gökyüzü çadırının altında toplanmış olur.

Bu sebeple hadislerle diriliş yapmak istiyoruz. Ümmet'imize yeni bir fırka ilave etmek için değil, Ümmet'imizin fırkalarıyla uğraşmadan Peygamber'inin himayesine girmek için sallallahu aleyhi ve sellem. İleriki dönemlerde inşallah Ebu Hanife'nin bu projede nerede olduğunu konuştuğumuz zaman ayrıntılarıyla konuşacağız. Enine sonuna kadar bütün enlemi, boylamıyla da Ebu Hanife'nin talebesiyiz elhamdülillah. Talebesi derken, biz kim talebeliği kim? Hani Ebu Hanife ekolünün izindeyiz. Göreceğiz ki sünnetle dirilmek, hadisi şeriflerle dirilip yücelmek herhangi bir şekilde Ebu Hanife'nin izinden gitmeye engel değil. Çünkü Ebu Hanife en büyük hadis dirilticisidir."Allah dedi, Resûlullah dedi" den sonra hiçbir söz söyletmeyen biridir. Bunu inşallah göreceğiz.

Kardeşler;

Ne yapmak istediğimizi izah etmek istiyorum. Otuz, kırk, elli ne kadar Rabb'imiz takdir ederse bu derslerimiz devam edecek ama sonunda geleceğimiz nokta, gelmeyi arzu ettiğimiz şey "hadislerle dirilmek" tir. Bir tür öldürülmüş olan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetini ayağa kaldırmak, onu ayağa kaldırırken de elimizden tutsun bizi kaldırsın diye gayret edip himmet edeceğiz.

Bu kardeşinizi de nasıl bilmeniz gerektiğini izah edeyim. Nureddin Yıldız olarak bir hadis âlimi değilim. Zaten âlim değilim, bir hadis âlimi hiç değilim. Evet, Rabb'ime hamd ederim Buhari Şerif olmak üzere okuduğum derslerden icazetler aldım. Elhamdülillah, büyük âlimlerin dizinin dibinde oturdum. Ama "âlim kimdir, muhaddis kimdir" bunu çok iyi biliyorum. Dolayısıyla kendimi öyle bir makamın yanında durabilecek, üstünde oturacak değil, yanında durabilecek biri olarak görme cüretinde bulunmuyorum. Allah'a sığınyorum. Buhari'nin liste başı olduğu bir ilim dalında talebe olarak değil, dinleyici olarak bulunmak bile benim için en büyük şereftir. Bir iddiam yoktur. Fakat biraz önce izah ettiğim sıkıntıları Ümmet'im'in üzerinde görüyorum. İlahiyat fakültelerinde hadis diye okutulan dersleri görüyorum. Kendim de gördüm. İnsanların hadisten ne anladıklarını da görüyorum.

Çok yakın bir zamanda bir vilayet müftüsü kardeşimize ne var ne yok derken işte "imam alıyoruz" dedi. "Elli tane kadar imam aldık" dedi. "Onların imtihanından geliyorum" dedi. "Nasıl imamların durumu" dedim. "Çok üzgünüm hocam" dedi. "Nasıl üzgünsünüz" dedim. "Bir örnek vereyim" dedi. "İmam efendiler imtihanı kazandılar işte memurluk kanuna göre zaten imam seçiliyor. Onlara bir onurlandırma konuşması yapmak için gittim." Elli kişi kadar imam. İlahiyat mezunu, imam hatip mezunu ne ise. İmtihan kazanmışlar müftü bey önlerine geçmiş.

"Gençler! İhya-ı Ulumi'd-Din hangi konuyu anlatan bir kitaptır" demiş. Dokuz yüz otuz senedir İhya-ı Ulumi'd- Din'i okuyor bu Ümmet. Gazali'nin ilimleri canlandıran, Ümmet'i ayağa kaldıran kitabı rahmetullahi aleyh. Ben müftü beyin sözünü naklediyorum. "El kaldırıp cevap veren olmadı". Dedim ki: "İhya çok ağır bir kitap bir kısmı tasavvuf sempatisi olmayan kimsedir herhalde. Hoca efendiler! Riyazu's Salihin'i tanıyan ve bilen lütfen anlatsın dedim" diyor. "Bir kişi parmak kaldırdı, çok sevdim. 'İlmihal kitabıdır' dedi."

Bir iki örnek daha verdi kayıtlara geçmesini istemiyorum o örneklerin mü'minlerin zevki ve umudu kırılır diye korkuyorum. Riyazu's Salihin yedi yüz senedir baskı sayısıyla ölçülecek olsa herhalde üç, dört bin defa basılmıştır. Türkiye Cumhuriyeti laik devletinin de ilk bastığı kitaplardan biridir. Şu berekete bak. Harf İnkılâbı yapılmış. Kelle kopuyor Ankara'da, Kel Aliler âlim doğruyor Riyazu's Salihin de devlet baskısı ile basılıyor. Muhteşem bir şey ve bu ümmete namaz kıldırarak imam isimli insan Riyazu's Salihin tanımıyor. Bu pozisyonda bu diriliş isimli dersleri yapmayı üzerime vacip hissettim.

Âlim olduğumdan, hadiste ehil kimse olduğumdan değil. Dinleyenler de takdir edecekler ki böyle bildiğim çok ciddi bir şey olduğundan değil, ders çalışıp geleceğim. Bugünkü konuşmam için de çalıştım. Bir dahaki ders için de çalışacağım. Üç saat dört saat çalışıp geleceğim. Dağarcığımda sizlere verecek kadar çok bir şey yok. Ama Ümmet'imın mirası kütüphanelerde küfleniyor. Okuyana var, okuyacağız geleceğiz. Bir ilim iddiam yoktur. Baştan bunu tescil ediyorum.

Asla ve kata hadis ilminde bir iddiam yoktur. Hiçbir ilimde olmadığı gibi hadis ilminde de iddiam yoktur. Ama eğer hadis unvanlı insanlar Resûlullah'ın sünnetini aleyhisselatu vesselam diriltmek için uykusuz kalmayı düşünmezlerse bizim gibi cahillere kalır bu iş. Onu da onlar düşünsünler. Biz de elimizin hamuru ile bu işe karışırız. Eğer hadisi modernizasyon dışında göreceksak yani modern konuların dışında göreceksak o zaman biz de eski zaman insanları olarak bu işi yapmaya çalışırız. Bir iddiam yoktur. Asla olamaz. Melekler buna şahittirler. Siz de Allah rızası için şahit olun. Hiçbir şekilde bir iddiam yoktur. Bu dersler inşaallah İbni Mace üzerinden devam edecek. Yani biz önce hadisi şerif okuma ilmi olan usulü hadisi okuyacağız. Elli, kırk ders ne kadar yaparsak, ne kadar da bitirebilirsek yüz ders de olabilir. Bütün sünnet kitaplarını burada tanıyacağız inşaallah. 'Beyhaki' diye bir isim bizim karşımıza mesela; bu derslerin ellincisini yaptıktan sonra dersi dinleyenlerden biri Beyhaki kelimesinin neyi anlattığını anlamış olacak. 'Fılan hadis münkerdir' sözünün ne manaya geldiğini çok iyi anlamış olacak. İnşallah Rabb'imden niyaz ediyorum. Sıhhat ve afiyet ile ihlâs ile bereketini göreceğimiz bir ilim hamlesine bizi muvaffak kılar.

Kardeşlerim;

İkinci notum; -derslerimize başlamadan önce ön söz gibi kabul ediniz bunları- her insan ne yaparsa yapsın, hangi görüntüyü verirse versin her insan niyetinin karşılığını alacak. Biz bu dersleri bir ağabeyiniz olarak ben niye yapıyorsam kalbimdeki niyet niye ise Allah bana onu verecek. Siz niye toplandıysanız size onu verecek. Kıyamet günü İmam Buhari ile beraber dirilmek isteyen varsa içimizde, samimiyse bu niyetinde şimdiden hatıra fotoğrafını çekilmiş bilsin cennette. Herkes sevdiği ile beraber. Ama facebook sevgisi de olmayacak bu. Kalp sevgisi olacak. Allah şahit olacak bu sevgiye. Melekler şahit olacak. Kim Ahmed bin Hanbel'e hayransa çok merak etmesin Ahmed bin Hanbel'in medresesindeyiz.

Kimin Enes ibni Malik diye bir derdi varsa, Aişe diye birini imrenerek izliyorsa Aişe'yi konuşacağız, Enes ibni Malik'i konuşacağız. Biz kardeşler, burada iki niyetimiz var: Birincisi; Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin sünneti dolayısıyla Resûlullah zayıf düşürülmüştür. Camilerinde bile O'na ait levhasında mihrabın Allah, Muhammed yazıyor. Sünnetler camilerde bile konuşulamaz olmuştur. Bu garipliği döneminde -ki bu da onun haber verdiği şeylerden biridir- Resûlullah'a yardım edenlerden olmak istiyoruz. Bize muhtaç mı? Kesinlikle değil. Ama biz bu imtihanı yapmakla ona muhtacız. Muhtaç olduğu için değil o. Allah ona gökleri kâfirlerin başına indirerek de destekleyebilirdi. Ama bizi imtihan etmek için bizi Allah yardımla görevlendirdi. Biz Ümmeti Muhammed'iz.

Peygamber'imizin kaymağını yiyip gidecek kafa yoktur bizde. O Yahudi kafasıdır. O muharref Hıristiyanlığın mensubu Hıristiyanların kafasıdır. Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem canlar veren ashabın peşinden gideriz.

Birinci gayemiz: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sünnetine dolayısıyla Resûlullah'a yardım etmektir. O'nun sadakamıza ihtiyacı yoktur. Bizim duamıza da ihtiyacı yoktur, cennete girsin diye. Bize bıraktığı din bize lazım olduğu için biz O'na yardım etmek zorundayız. Bu sebeple içimizdeki hanım kızlarımızdan bir tanesi İmam Buharî olmasa bile, İmam Müslim olma imkânı bulmasa bile beş sene sonra çoluk çocuğuna karıştığında Resûlullah sallallahu aleyhive sellem Sünnet'inin ne olduğunu herhangi bir kitap okumadan bilip, anlayıp komşularına anlatacak, çocuklarına öğretecek hale geldiğinde aradığımızı bulduk demektir. Elhamdülillah. Çünkü bir Ebubekir bir milyon oldu bugün. Bir Hadice bir milyar oldu. Bu Ümmet, Peygamber'ine yardım etmeye mecburdur. Peygamber'inin kaymağını yiyip, şefaatinin beleyip çekip gidemez. Bir bu.

İkincisi de: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem defalarca: "Kim benden duyduğu bir hadisi başkalarına ulaştırırsa Allah onun yüzünü güldürsün." Diye dua etmiştir. Bu duayı yaşarken tatmak istiyoruz. Bir hadis değil, bin hadis öğrenip taşımak istiyoruz. Böylece Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem dünyadayken şefaatinin yakalamak istiyoruz. Biz öldükten sonra "şefaet et bana ya Resûlullah" diye kiralık hocaların bağırıp çağırmasındansa sağlığımızdayken onun bir hadisi şerifini ayağa kaldırır, hadisleri diriltir ve hadislerle diriliriz. Ve böylece "benim bir hadisimi başkalarına ulaştırmanın Allah yüzünü güldürsün" Sözü bizim için de geçerli olur. Bu iki şey için yola çıktık. Yani bir dinimizin hizmetinde olmak istiyoruz. Bir de bizim menfaatimiz olan Peygamber aleyhisselamin duasına ulaşmak istiyoruz.

Kardeşler;

Üçüncü bir nokta: sözlerimin başında da söylediğim gibi küfür artık taktik değiştirdi. Haçlılar altı yedi defa Anadolu topraklarından ve değişik yerlerden Mekke'ye kadar ulaşmak istediler. Bu yaşadığımız asırdan önceki asrın başında İslam topraklarını ordularıyla işgal ettiler. Aç ve çıplak, silahsız insanlar, yalınayak kâfirleri topraklarından kovdular. Kâfirler baktılar ki İslam'la ordu, silah kullanarak uğraşmak hem pahalı hem sonuç vermiyor. Çok daha ucuz ve daha müessir bir taktik seçtiler. Müslümanların imanlarını çürütmeyi denediler. 1700'lü yıllardan itibaren Hollanda'da hem montofon ineği beslediler hem de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hadislerini ezberleyen oryantalist beslediler. Ama montofon ineklerini sütünü sağmak için beslediler. Oryantalistleri de Müslümanların imanlarını sağmak için beslediler. Yüzlerce oryantalist Arapça ifadesiyle müsteşrik yetiştirdiler. O adamlar, binlerce hadis ezberlediler. Kütüphanelerde gizli bulunan onlarca kitabı redakte edip piyasaya çıkardılar. Neticede hadis bilen gavurlar türedi. Bununla ne o zamanki hilafet, Müslümanların halifesi ne de cemaatlerden bir cemaat ilgilenme ihtiyacı hissetmedi. "Gavurlar okusun okusun" dediler, "belki iman ederler" dediler. Onlar iman etmedi ama mü'minlerin çocuklarının imanını çürüttüler. Eğlendiler Müslümanlarla. Bu eğlence bize pahalıya mal oldu. Başta Mısır olmak üzere sonraları da 1950'lilerden sonra da Ankara'da açılan ilahiyat fakültesinden sonra da Türkiye'de Müslüman, namaz kılan, oruç tutan belki sakalı olan insanlar Peygamber aleyhisselamı bir ilkokul öğretmeninine yerine koydular.

"Şu söz doğru söylemiş olabilir mi? Bu hadis aslında olmamalıydı. Bunu bu hadisi bir olayın etkisiyle söyledi herhalde." Diye bir ilkokul öğretmeni gibi Peygamber aleyhisselamı tenkit ettiler. İllkokul öğretmeni basit olduğundan değil. Hani liseye geçen öğrenci ilkokul öğretmenini takmaz ya

bir daha bunu onun için örnek veriyorum. Karşımızda Kur'an'a dokunmayan ama hadisi şerifleri sakız gibi çiğneyen bir grup türedi. Sonraları inşallah hadisle böyle niye uğraştıklarını ayrıntılarıyla göreceğiz. Esas dertlerinin Kur'an Müslümanlığı olmadığını, bir zaman sonra da Kur'an'ı da sakız gibi çiğneyeceklerini örnekleriyle anlatacağız inşallah. Ama bu üçüncü paragrafta söylemek istediğimiz şudur ki:

Biz, Ümmeti Muhammed'iz. Cihatla mükellefiz. Dinimizi yüceltmek, Allah'ın sözünü son söz yapmak için cihat etmeye mecburuz. "Bu cihadımız nasıl olabilir?" Sorusunda: "Kudüs'ümüzü işgal ettiklerinde mızrakla olur" deriz. "Evimizi kafir bastığında namusumuzu korumakla olur" deriz. "İman kaynaklarımızı karıştırdığında ise kaynağımızı koruyarak" deriz. Şöyle düşününüz kardeşler: bir köyün çeşmesi var çeşmesinde su akıyor ama ta dağın başındaki bir depodan su geliyor. Başka bir köylüler o köye düşmanlık yapmak için gitmişler köyün başındaki depodaki suyu zehirlemişler ya da çamur bulandırmışlar. Bu köylüler de sularını korumak için çeşmeyi ilaçlıyorlar. Su yukardan zehirlenmiş olarak geliyor sen çeşmeyi sürekli ilaçlıyorsun. Bizim camilerde çocuklarımıza elif cüzü öğretirken, hoca yetiştiren, müftü yetiştiren, hadis profesörü yetiştirenlerin Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi arkadaş gibi görüp ona istedikleri gibi tenkidi yapma hakkını taşıdıklarını zannettikleri bir kafayla gelmeleri buna benziyor. Adam sünneti çürütüyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hadislerini gazete gibi sağa sola atıyor, "paçavra" diyor böyle muamele yapıyor. Camide sen çocuğa sünnet öğretmeye çalışıyorsun. Hayata atıldığında, ilk alimle karşılaştığında aklına gelecek ilk şey: "Yahu bu Peygamber masalı mıydı?" Diyecek.

Bu sebeple bu zamanın cihadı artık ilimle yapılıyor. Bu zamanda zehirledikleri su Sünnet suyudur. O suyu merkezinden biz arıtmaya mecburuz. Suyun deposunu korumaya mecburuz. Bunu için Sünnetle diriliş yapalım, diyoruz. Bunun için Sünnet'i dinlediğimiz kadar, anladığımız kadar Müslümanlığımızı yaşayabiliriz, diyoruz. Aksi takdirde her sünnet için bir enstitü kurman lazım. Her hadis için onlarca seminer vermek lazım. Her musluğu ilaçlamaya çalıştığın gibi. Hadi bu evin musluğunu temizledin, ilaçladın. Öbür evin musluğu kirleniyor çünkü depodan kirli geliyor. Sünnet'le bunun için oynuyor adamlar. Bunun için hemen mikrofonu ele aldıklarında hadisleri, Ebu Hureyre'yi, Enes bin Malik'i itham ediyorlar. Bunun için hayâ etmeden- anası olduğu halde-: "Aişe anlamaz bu hadisten" diyor. 1400 sene sonra laik bir okulda okuduğu üç satır yazıyla o anlıyor, Resûlullah'ın kucağında oturup hadis öğrenen Aişe anlamıyor. Bunu söylerken ne diye söylüyor adam? Savaş yapıyor çünkü. Atıyor; tutarsa tutar, tutmazsa "zararı yok zaten masraf etmedim" diyecek. Bu sebeple biz burada cihat yapıyoruz. Hadislerle diriliyoruz. Bu dirilişimiz bizim için cihat değerinde Allah'ın izniyle. Öyle görüyoruz. Böyle görmek zorunda olduğumuza inanıyoruz.

Kardeşler;

Dördüncü bir madde daha: -bir önsöz olarak bunları zikretmemiz gerekiyor- biz hadisi şeriflerle diriliş mücadelesi yaparken inşallah belli sonuçlara ulaşacağız. Bu sonuçlardan birkaç tanesini zikretmek istiyorum. Birincisi; oturup Arapça kursuna gidip bir sene Arapça öğrenmiş kadar Arapça öğreneceğiz çünkü bilhassa usulü hadis okurken yaklaşık olarak üç yüz civarında kavram ve Arapça istilah öğreneceğiz. Bu en basitinde zayıf ve sahih kelimelerini yüzlerce, binlerce defa kullanacağız. Bu kelimelerin aslını öğreneceğiz Arapça olarak. Biz iyi bir hadis öğrendiğimizde Arapça'da müthiş bir mesafe kat etmiş olacağız. Bu sebeple dersleri dinlerken tuttuğumuz notlarda özellikle kelimenin Arapça köküne muhakkak değineceğiz inşallah. Bunu ihmal etmeyiniz. Mini bir Arapça stoku yapmış olursunuz. Hadis okurken de zaten Arapça öğrenmiş olacağız.

İkinci olarak; kardeşler, hafız olanımız veya olmayanımız Kuran'ı Kerim'in alt yapısını öğrenmiş olacak çünkü hadisi şerifler Kur'an'ın insan düzeyinde açıklanmış şeklidir. Usulü hadis öğrenirken, hadisi şerif ilmüne dalarken, bu nimetle de karşılaşmış olacağız.

Üçüncü olarak; kardeşler -ki asıl lezzet burada-Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin yakınlığı, şefaati ve bereketi üzerimizde olacak. Şöyle bir on-on beş ders yaptıktan sonra hadisi şerif dersinden çıkınca kendinizi havuzdan çıkmış gibi hissedeceksiniz. Bu defalarca izlenmiş görülmüş bir mucizedir. Hadisi şerif bir lezzettir. O lezzetle meşgul olmak insanı mutlu eder. Dünyada ve ahirette... Biz Sünnet'e ehil oluşumuzu lafla kimlik kartıyla filan beyan edemeyiz. Hadis İlmî'ne verdiğimiz emek Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Sünnet'ine gösterdiğimiz ilgi, böyle bir ders halkasında bulunmuş olmamız; ispatı vücuttur. Burada ispat ediyoruz ki biz, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle beraberiz. Belki onun bastığı yerleri öpecek seviyede bile değiliz biz. Belki melekler bizi şimdilik onun bastığı yerleri görmeyi bile aday görmüyorlardır ama şunu görececek melekler ki; büyük düşünüyoruz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile beraber olmuş, beraber yaşamış, beraber düşünmüş gibi olmak istiyoruz. Enes bin Malik'in fotokopisinin fotokopisi gibi bir şeyler olmak istiyoruz. Becerebilir miyiz? Allah'ın yardımına sığınırız, "becerebilelim" diye yardımını dileyeceğiz ama...

Kardeşler;

Bir başka bu dördüncü madde de: "Ne elde edeceğiz sonunda?" sorusuna dedik hani; Arapça öğrenmiş olacağız. Kuran'ın alt yapısını çözmüş olacağız inşallah. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bedensel ruh ve göz olarak yaklaşmış olacağız. Bir başka elde edeceğimiz sonuç da inşallah: yolundan gittiklerimizi tanımış olacağız. Ahmed bin Hanbel'le aramızda 1200 sene var ama Ahmed bin Hanbel'i bugün yanımızda hissedeceğiz. Buhari'yle aramızda 1150 sene var ama kendimiz Buhara'da onun dersini dinlerken göreceğiz. Kimin yolunda olduğumuz belli olacak elhamdulillah. Hiç kimse bizi bir şeyci olarak itham edemeyecek. Bir şeyciyiz ama o itham edildiği, onun da Peygamberi olacak sallallahu aleyhi ve sellem. Hadis, bu açıdan çok önemli. Hadis usulü öğrenmek de bunun mantığını oturtması bakımından çok önemli.

Kardeşler;

Bu: "Ne elde edeceğiz? Ne elde etmek istiyoruz? Sonunda nereye geleceğiz?" Sorusuna bir cevap daha: Böylece fitne kapısını kapatmış olacağız. Fitne kapısıyla iki şeyi kastediyorum. Birincisi; asrımızı kuşatan başta şehvetler ondan sonra fesat, emperyalist fikirlerin işgali gibi fitnelere inşallah kurtulmuş olacağız Allah'ın izniyle... İkinci olarak da; biz bir iman tehlikesi yaşıyoruz. Günün birinde herhangi bir insan en çok iman ettiği değerlerden birini reddederek ölebilir. Meleklerle imanın bir fonksiyonu yok diyebilir ama haftada üç defa da olsa bir hadis dersine oturan biri onlarca, yüzlerce defa meleklerin anlatıldığı Peygamber sözüyle karşılaştığında meleklerle uğraşamaz. En azından Riyazü's Salihin düzeyinde hadis bilgisine sahip birisi "kader yoktur"u bırak bir kenara "kader"den sonra "y" harfini bile telaffuz edemez çünkü o sözü cahil söyler. Kaynağından su içmemiş birisi çamurlu su içer. Kaynağından berrak olan su, berrak içilir. Böylece biz hadisi şerifler, hadis yolunda olmaktan inşallah ciddi bir şekilde Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemle yaklaştığımız gibi kimlerin yolunda olduğumuz inşallah belirlediğimiz gibi ve bundan onur duyduğumuz gibi biiznillahî teâlâ fitnelere karşı da kendimizi güvene almış oluruz. İman fitnesi, sapıklık fitnesi, fitneden ne anlıyorsak ona karşı kendimizi biiznillah koruma altına almış oluruz.

Kardeşlerim;

Elbette Resûlullah sallallahu aleyhive sellem efendimizin mübarek sünneti bizim baştan sona muhakkak kuşatabileceğimiz çapta değildir. Çok büyük ama bizim niyetimiz Allah'ın izniyle Sünnet'i de, Kur'an'ı da baştan sona kuşatabilir. Melekler amacımızı kaydederken Ebu Bekir'leşmek yolunda tir tir titrediğimizi görürler. Biz yirmi hadis öğrenmeden bile bu dünyadan gidecek olsak hiçbir eksiğimiz olmaz biiznillahi teâlâ. Her şey niyetlerde gizli, her şey bizim orijinal samimiyetimizde gizli. İnşallah bir sonraki dersimizde bu ayrıntılara yani neden hadislerle diriliş dersi yapmak istiyoruz ve sonunda neler elde edeceğize inşallah devam edeceğiz. Şimdi burada ara verelim.

Sallallahuve sellem ve ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Ve'l hamdü'lîllahi rabbi'l âlemin.